

Tom Behnke (FP):

Kulturministeren brugte nogle nøgleord i sin tale. Kulturministeren sagde, at vi bør udvise respekt og tolerance. Og jeg tænkte med det samme ved mig selv: over for hvem? Hvem er det, vi ønsker at udvise respekt for? Er det en kunstner, der laver et projekt, som vil blive misforstået, eller er det alle de mennesker, vi ønsker at ære netop den 4. maj?

Kulturministeren sagde, at vi skal samles om at højtideligholde den 4. maj. Det er jeg meget enig i, men jeg er ikke enig i, at det pågældende projekt vil være en højtideligholdelse af den 4. maj, og det er jo netop det, vi taler om. Det er min vurdering, at projektet vil ødelægge denne højtideligholdelse af den 4. maj, og det er også klart kommet til udtryk her i dag under debatten.

Vi ved, at de modstandsfolk, der sad med i 4. maj-udvalget, hele tiden har været imod projektet. De har gjort opmærksom på, at de var imod det. Vi ved også nu, at modstandsbevægelserne generelt har været og er imod projektet.

Jeg så i sidste uge en undersøgelse, der var blevet lavet af TV/Midt-Vest, hvor de havde spurgt seerne, og over 30.000 seere reagerede på undersøgelsen, og 82 pct. var imod, at man gennemførte projektet.

Det, der er sagen, er, at vi netop med den 4. maj ønsker at ære og respektere de mennesker, de modstandsfolk, som risikerede liv og helbred for Danmarks frihed. Vi ønsker at ære de pågældende mennesker, og herunder har man så lavet forskellige projekter. Men når det viser sig, at de pågældende projekter krænker de mennesker, vi ønsker at ære, skal vi være store nok til at erkende, at vi har lavet en fejl, erkende, at projektet ikke når det mål, som meningen var, og dermed gøre, hvad der er muligt, for at projektet ikke bliver gennemført. Respekten for de gamle modstandsfolk burde i sig selv være nok til at stoppe projektet.

Men der er kommet andet til i debatten, og det er det, der er godt ved debatter. Denne debat har jo været meget omfattende i medierne. Vi har fået flere ting frem. Mange eksperter har påpeget, at der vil blive tale om en unødigt stor miljøbelastning af Vestkysten, når så mange tusind mennesker valfarter over for at se projektet om ikke andet så af nysgerrighed, da det jo har været omtalt så meget.

Det andet, der har været omtalt, er faren for, at det kan give øjenskader. Jeg står med et Rit-

zautelegram fra i dag kl. 14.44, som jeg vil citere fra:

»Hvis laserstrålen brydes, risikerer eventuelle tilskuere, der rammes af den reflekterende laserstråle, at få øjenskader – i værste fald blindhed«.

Det påpeger Halina Magierkiewicz, som er civilingeniør.

Og det er ikke den eneste civilingeniør, der har været fremme. I de sidste par dage har flere påpeget det meget risikable ved projektet. Det er også en grund, som i sig selv burde være nok til, at man stoppede projektet. Vi har altså indtil flere gode grunde til at stoppe projektet.

Fru Ester Larsen kom på Venstres vegne med et godt og meget dybtfølt indlæg, som jeg var meget enig i. Fru Ester Larsen gav udtryk for, at Venstre ikke ønsker, at projektet bliver gennemført, men kunne ikke støtte forslaget om at stoppe det.

Så er spørgsmålet både til fru Ester Larsen og til andre, der ønsker, at projektet bliver stoppet, men som ikke kan støtte det forslag, der ligger: Hvordan har man så tænkt sig at stoppe projektet? Hvordan vil man få sine ønsker om, at projektet ikke bliver gennemført, opfyldt?

Sagen er jo, at hvis vi vil, hvis Folketinget vil, hvis regeringen vil, kan vi meget nemt stoppe projektet.

Statsministeren har tidligere været citeret i medierne for, at han også var træt af, at kunstneren ikke forstod et vink med en vognstang i den debat, der har været, at kunstneren ikke af sig selv trak projektet tilbage.

Hvis vi vil, kan vi stoppe projektet, og det kan gøres meget nemt. Kunstneren har i de sidste dage til medierne udtalt, at det eneste, det krævede, var en henvendelse fra statsministeren. Hvis statsministeren beder kunstneren om at stoppe eller udsætte projektet, ville kunstneren gøre det. Det har hun selv udtalt; det kræver blot, at statsministeren retter henvendelse til kunstneren.

Se, det løfte kunne regeringen jo godt have givet uden i øvrigt at støtte Fremskridtspartiets forslag. Kulturministeren kunne herfra have sagt, at man vil diskutere det, man vil rette en fornyet henvendelse til kunstneren og se, om dog ikke man kunne få en mindelig løsning på det her. Det gjorde regeringen ikke, og det betyder, at vi er nødt til at køre forslaget igennem udvalgsbehandling og anden behandling, og så må vi se, hvor langt forslaget når.